

אכרים אינה לפי רוחו, לא נראית לו העסקת פועלים ערבים במושבה, לא כך תאר לעצמו חיי עובד אדמה יהודי בארץ-ישראל; והוא מנסה לעשות לשנוי סדרי החיים במושבה, דבר הגורם להתנגדות האכרים ולסכסוכים בינו לבינם. כתום שנתיים, עזב בשל כך, את המושבה ועקר ליפו. על כך כתב לאוסישקין:

"— — — אחרי ישיבות אחדות של מרכז המורים אשר השתתפו בהן הד"ר חיסין ולפעמים גם דיזינגוף ושיינקין, הוחלט להרשות לי לעזוב את משרתי בקסטינה מראש חודש ניסן ועם זה אינני מתפטר ממשרתי בועד (האודיסאי), אשר יוכל לתת לי עבודה בבי"ס אחר הנמצא תחת חסותו, ככה עשיתי: שכרתי לי דירה ביפו ואתישב פה עם משפחתי..." ועוד כתב: "— — — קסטינה היתה לי מעין בית-ספר אשר בו למדתי דברים הרבה: למדתי כי מאתיים דונם אדמת זריעה בא"י יכולים לכלכל משפחה בינונית ברווח ולא בצער אם האכר הוא עובד חרוץ; על זה יש לי מספרים מדויקים ועובדות מוכיחות כפי שהתבוננתי אל חיי האכרים והכנסותיהם במשך ימי שבתי בקסטינה. למדתי לאחוז באת ובמחרשה ולעבוד עבודה גופנית שמעולם לא היה לי כל מושג מזה; למדתי כי העירוני יוכל בנקל להיות לאכר אם איש עבודה הוא, ולפי דעתי אין איש בעולם אשר יכול לחיות חיים מאושרים כמו האכר החרוץ..."